че ръбъ-то коеро са тъй избрали не е съвсем безопасно
за тъхъ. Хенрихъ се наведнъжъ и пеши се дигна
нѣщо, което като го гледъше да разбере сгъ-
на какъ-то сѣдѣше тъй. Най напредъ мислѣ-ло колкъ-то, че
тъй е дъвърлен нѣкой съ камакъ, но като послѣдно не разбѣ-ло се
той видъ че ръкавъ на дрѣхъ-та бѣше разрѣзанъ, като че съ остръ
ножъ отъ-рѣзанъ да-кажи. Той остъ-ре сѣче бѣше и пръ-
сналъ-та бѣше силно отъ-рѣзвено. Той сѣдна и бързо се огледа дали
при нападъ-ли нѣкой не-нападнѣ на него. Вѣстъ-та му сѣщо бѣше
и тъй не-безъ страхъ очакваше да се не изви нѣкой дивакъ отъ
съсѣдни-та гора. Сила наоколо не-гледаше-ше. Тогъ-
Хенрихъ разбрав да-тръ-ка на нѣсъ-та-ка, ~~що~~ Кеторому разъ-
ръзъ-ла и най-подпрѣ-то-пъ-ръ-ло-то не-кажетъ ~~сила~~ ~~ръ~~ ~~ръ~~ ~~ръ